

Welke gevolgen heeft de lockdown voor de voortgang van je zorg en ondersteuning op dit moment? – Negatief of zeer negatief – Opmerking/toelichting
Stopgezet ivm videobellen.
Je kunt niet zo meer de inloop in gaan alles moet op afspraak
Sta nu stil
Iedere afspraak is onzeker
Ik vraag al een jaar om meer hulp omdat ik door alles erg onstabiel ben maar er gebeurt niks.
Meer online ipv live begeleiding/gesprekken en minder praktische hulp
Herstelcentrum gesloten, behandeling online
Ik kan geen therapie afspraken krijgen, mijn dagbesteding (yoga) is verboden, ik kan niet naar therapie reizen, ik heb onvoldoende ondersteuning
GGZ gaat volledig via videobellen i.p.v. face-to-face contact. Nonverbale signalen van mijn kant zijn moeilijker zichtbaar voor mijn behandelaren. Negatief voor kwaliteit zorg.
Veel uitgevallen en therapie op afstand via beeldbellen voelt helemaal niet goed. Controle praktijk assistente is weggevallen.
Veel is op afstand, wat averechts werkt op me depressie
mogelijkheid bij elkaar te komen (zelfhulp groep).. Online is tijdelijke uitkomst, maar heeft niet de kracht van de groep in real life bij elkaar. Groepstherapie is 2 maanden later gestart.
Letterlijk alles staat stil, wachtlijsten worden alleen langer, er is 0 uitzicht of perspectief op dit moment
Ik wacht al sinds september op een psychoeducatie groep maar die gaat steeds niet door.
Sinds de lockdown van maart vorig jaar kan ik niet naar mijn therapeut toe. Alle gesprekken vinden online plaats
Door mijn burnout en de pandemie is het verschrikkelijk moeilijk een baan te vinden voor reïntegratie. Ik heb zoiets nodig om hier bovenop te komen. Ik merk hierdoor dat mijn herstel stil staat en niet verder kom bij mijn psycholoog.
Trauma Therapie staat stil, alles gaat digitaal. Gezinsondersteuning gaat niet door bij verkoudheidsklachten en met twee kinderen waarvan 1 een schisis is dat vaak
Psychiatrische zorg, want ik heb geen psychiater meer, maar die heb ik wel nodig vanwege medicatie! Het liep mis tussen ons vanwege het contact alleen door de telefoon! Daar is zij heel slecht in en het klikte toch al niet zo best tussen ons! Heb het stopgezet
Ik heb mijn ondersteuners sinds de 1ste (!!) lockdown niet meer persoonlijk gesproken; alleen nog via de telefoon (niet eens online). Zeer negatieve gevolgen voor mijn ondersteuning.
Gesprekken gaan telefonisch en dat is niet vergelijkbaar met face-to-face. Bovendien raken steeds meer vrienden in een dip waardoor het sociale isolement groter wordt, mensen nemen minder contact met elkaar op
Vrienden zie ik amper meer of op veel afstand. De psych is alleen nog maar bellen.
telefonisch werkt voor mij niet goed
Wachtlijst voor vervolg behandeling is met het dubbele toegenomen. Met als gevolg 11 maanden wachten
Ik zie mijn begeleiding en psychiater niet meer in het echt. De hele begeleiding was voor de lockdown gefocust op vooruitgang, nu is het gewoon overleven.
bijna geen zorg terwijl dit wel nodig is en sta al meer dan 1,5 jaar op wachtlijst voor gespecialiseerde zorg ggz
Ik kom niet op straat en heb altijd (1x per week, 2 uur) thuis consulten. Nu niemand! Soms 1x per maand.
Ik kom nu nergens meer
Gebeurt niet

Geen zorg of ondersteuning meer aanwezig, alle voortgang/voortgang van de afgelopen paar jaar is nu totaal verdwenen. Juist zwaar achteruit gegaan en zit weer bijna op het niveau van 8jaar geleden, toen kon ik alleen niet eens uit bed of douchen.
Staat stil
alles is dicht of moet via Beeldbellen
Kunt bellen en vragen.maar dd hulp die je nodig hebt krijg je niet
Onverwachte inzichten mogen vangen in mijn bewustzijn.
zie ze soms en verder wel beeldverbinding of telefoon
Minder persoonlijke afspraken
Hulpverleners werken minder op locatie (coronakantoorrooster), waardoor ik ze minder zie (WMO is vaak maar 1 ipv 2 uur per week), het is lastiger om afspraken te maken. Er wordt sneller afgezegd vanwege corona/quarantaine.
Omdat er veel digitaal gaat
Meer digitaal wat niet werkbaar is.
alles is weer via internet, het menselijke contact mis ik
Bijna geen contact meer
dingen duurde langer om op te starten. Ik had/heb een grote terugval sinds november/augustus 2020 en door corona liepen dingen langzamer. Moet wel zeggen dat ik het naar vind om met ov te gaan dus intakes digitaal waren wel makkelijker voor mij.
Zorg is intensiever, van 1xpw naar 2xpw face to face
Gevoel van nabijheid. Afstand werkt belemmerend.
Ik zie niemand meer en alles gaat online
Ik reis niet naar GGZ met trein vw verplichting mondkapje, veel contact ging telefonisch, men kan elkaar dus niet zien of doorgronden. Ook het sociale aspect wordt gemist. Bovendien verbied ik het dragen van mondkap in mijn huis, daardoor zijn sommige con
kan mijn netwerk minder inzetten, die zijn óf zelf (over)belast door de maatregelen óf de avondklok/bezoekbeperking laat het niet toe), therapie kan tot nu toe gelukkig nog wel door, maar ik mis heel erg de fysieke aanraking/fysiek contact
Er zijn geen face tot face contacten meer
Vervolgbehandeling ligt stil
De ondersteuning van de psych (Paaz) stopte in het begin van de uitbraak, dit was erg moeilijk. Eea is nu gelukkig weer op het oude niveau van 1x.p.m.
Ik loop compleet vast in mijn proces. Ik zou nu juist meer sociale contacten en meer ervaringen buiten de deur moeten opdoen, maar dit ligt vanwege de omstandigheden nagenoeg stil. Gelukkig gaat de therapie zelf wel gewoon door.
Zie psychiater niet meer. Alleen beeldbellen.
Altijd de spanning dat er iets niet door kon gaan , beeldbellen was alternatief maar ik heb liever IRL . Vooral het binnenlopen en even een kopje koffie na de behandeling mis ik . Wel erg positief over inzet van behandelaren/ therapeuten
Soms moet tot beeldbellen worden overgegaan.
Veel bellen en minder huisbezoek
Dingen kunnen doen, oppakken en ondernemen
Geen face tot face contact
Fact komt niet meer fysiek. Alleen telefonisch. De rest is wel fysiek alleen met mondkapje voor. En dat praat niet handig.
Aanvraagformulieren blijven liggen waardoor passende zorg niet verleend wordt. Gevolg: mijn ggz verslechtert snel met als gevolg suïcidale gedachten.
Ik ben ermee gestopt, zag er geen heil meer in en algemeen vertrouwen is beschaamd.

is hybride, deels fysiek, deels online, liever alles fysiek
alleen telefonische consult mogelijk, terwijl de maatregelen juist mijn PTSS triggeren, die is ontstaan als gevolg van zeer ingrijpende, beperkende maatregelen ten tijden van anorexia
ben achteruit gegaan in aangaan van sociale contacten
alles via zoom en dat werkt niet goed
Griepstherapie is nu on line en van anderhalf uur naar 1 uur.
Uitstel van een specifiek traject (psychiater)
Veel gaat via beeldbellen.
Voor de lockdown ben ik uit de kliniek gevluht. Daarna maanden erg ziek thuis geweest en alle begeleiding digitaal. Ook kreeg ik in de zomer ook nog een herseninfarct en ben ik opgenomen in een revalidatiecentrum
Veel beeldbellen afspraken. Vind ik lastig
de behandeling moet online en dat werkt voor mij niet.
Gemis persoonlijke interactie en nieuwe groepstraining communicatie (!!)
start online. Ook qua reïntegratie werk minder prettig....
De persoonlijke begeleiding is zelfs een aantal malen niet door gegaan. Ik heb de afgelopen periode ook een aantal malen van psychiater moeten wisselen en dit is telefonisch niet te doen
Zorg is minder goed bereikbaar, en vaak niet fysiek
Ik sta op een wachtlijst voor specifieke hulp en de wachtlijst loopt alleen maar op. Mijn klachten nemen hierdoor toe.
therapeutische ondersteuning alleen nog maar via videobellen of bellen gehad. Het is dan moeilijk de diepgang in te gaan plus het is vermoeiend voor iemand met niet aangeboren hersenletsel. En bepaalde ziekenhuis zorg is met periodes tijdelijk stopgezet
Sneller in depressie, minder energie, meer lichamelijke klachten
Vrienden/familie kunnen minder ondersteunen, afspraken moeten of op afstand of op kantoor met mondkapje
Contact met de praktijkondersteuner heb ik nog wel, maar de groepen zijn weggevallen.
Traumatherapie is niet gestart en thuis begeleiding is nu niet mogelijk
Eenzaamheid, zie alleen mijn moeder af en toe
Mijn zorg heeft een aantal maanden compleet stilgestaan, en is daarna moeizaam weer opgestart.
Het is vaker op afstand en onregelmatiger
Als telefonisch afspraak werkt dat voor mij niet
Veel telefonisch. Ik ben geen beller, mijn systeemtherapeut kan face to face zoveel meer aan mij zien
Alleen digitaal
Geregeld kan de begeleiding alleen via de computer plaats vinden. Bij contact via de computer mis ik erg de non verbale communicatie en daardoor is de begeleiding minder efficiënt.